

HERDABREV FRÅN HANS HELIGHET PÅVEN FRANCISKUS
FÖR FASTETIDEN 2020

Vi ber er på Kristi vägnar, låt försona er med Gud (2 Kor 5:20)

Kära bröder och systrar,

Detta år skänker oss Herren ännu en gång en särskild tid för att förbereda oss för att med förnyade hjärtan fira Jesu död och uppståndelse, det stora mysterium som utgör hörnstenen i vårt personliga och gemensamma kristna liv. Vi behöver kontinuerligt återvända till detta stora mysterium i tanke och hjärta, för det kommer att fortsätta att växa inom oss i den mån som vi är öppna för dess andliga kraft och med frihet och generositet svara på det.

1. Påskens mysterium som grund för omvändelse

Den kristna trons glädje växer när vi lyssnar och tar emot de goda nyheterna om Jesu död och uppståndelse. Detta *kerygma* uttrycker mysteriet hos en kärlek som är "så äkta, så sann och så konkret att den förmår att inbjuda oss att delta i en öppen och verkligen fruktbar dialog" (*Christus Vivit, 117*). Var och en som tror på detta budskap avvisar den lögn som säger att vi är fria att göra precis vad som helst med våra liv. Livet är tvärtom frukten av den kärlek som Gud Fader har till oss och hans önskan att skänka oss liv i överflöd (jfr. *Joh 10:10*). Om vi i stället lyssnar till den lockande rösten från "lögnens fader" (*Joh 8:44*), riskerar vi att sjunka ner i en avgrund av absurditet och få erfara helvetet redan här på jorden, en tragisk erfarenhet som allt för många sorgliga händelser på det personliga och kollektiva planet vittnar om.

Under fastetiden år 2020 skulle jag vilja dela med mig till varje kristen av det som jag i min Apostoliska uppmaning *Christus Vivit* skrev speciellt till ungdomarna: ha era ögon riktade på Kristi utsträckta armar på korset, han som räddar er på nytt och på nytt. När ni bekänner era synder, tro då fast på hans barmhärtighet som befriar er från all skuld. Tänk på hur han utgjöt sitt blod för oss med så stor kärlek och låt dig själv bli renad av det. På det sättet kan du bli återfödd på nytt. (Nr 123). Jesu påsk är inte en sedan länge förgången händelse. Genom kraften från den Helige Ande fortsätter den att vara

närvarande och gör det möjligt för oss att genom tron se och beröra Kristi sår genom de människor som lider.

2. Omvändelsens nödvändighet

Vi behöver mera grundligt betrakta påskens mysterium genom vilket Guds barmhärtighet har skänkts oss. För en verklig erfarenhet av nåden kan vi bara få genom en relation "ansikte mot ansikte" med den korsfäste och återuppståndne Herren "som har älskat mig och utgivit sig själv för mig" (*Gal 2:20*), i en innerlig dialog som vännar emellan. Det är därför som bönen är så viktigt under fastetiden. Den är mycket mer än bara en plikt, bönen är ett uttryck för vårt svar på Guds kärlek som alltid föregår och upprätthåller oss. De kristna ber i vetskap om att, fastän vi är ovärdiga, så är vi fortfarande älskade. Man kan be på många olika sätt, men vad som verkligen spelar roll i Guds ögon är att bönen formar oss på djupet och sopar bort vårt hjärtas hårdhet, för att vända oss fullt till Gud och hans vilja.

3. Guds starka längtan efter att kommunicera med sina barn

Det faktum att Herren återigen skänker oss en särskild tid för omvändelse skall inte tas för givet. Denna möjlighet borde istället väcka vår tacksamhet och väcka oss ur vår lättja. Trots den tragiska närvaron av ondska i våra liv, liksom även i kyrkan och i världen i stort, visar oss denna möjlighet till omvändelse Guds osvikliga vilja att träda i dialog med oss och att skänka oss frälsningens gåva. På den korsfäste Jesus, som inte visste av någon synd, men som för vår skull blev till synd (jfr. *2 Kor 5:21*), har Fadern lagt tyngden av vår synd på sin egen Son och därigenom, som påven Benedictus XVI uttryckt det, "vänt Gud mot honom själv" (*Deus caritas est, 12*). För Gud älskar även sina fiender (jfr. *Matt 5:43-48*).

Dialogen som Gud önskar etablera med var och en av oss genom hans Sons påskmysterium har ingenting att göra med tomt prat, så som det tillskrivs det antika Athens innevånare, som "tillbringade sin tid till ingenting annat än att berätta eller höra om något nytt" (*Apg 17:21*). Sådant tomt prat kommer ur en tom och ytlig nyfikenhet, som är kännetecknande för ytlig världslighet i varje tidsålder. I våra dagar visar den sig inte minst i destruktiva former av kommunikation i massmedier och sociala medier.

4. En rikedom att dela, inte att behålla bara för sig själv

Att sätta påskmysteriet i centrum av våra liv innebär att känna medkänsla med såren som den korsfäste Kristus fortsätter att bära i de många oskyldiga offren för krig och andra attacker mot livet, från de ofödda till de äldre, liksom genom andra former av våld. Såren på Kristi kropp är likaså närvarande i miljökatastrofer, i den orättvisa fördelningen av jordens tillgångar, i människohandel i alla dess former, och i den ohämmade törsten efter ökade vinster, vilket är en form av avgudadyrkan.

Också i våra dagar är det nödvändigt att vädja till män och kvinnor av god vilja att dela med sig av sina tillgångar till de mest behövande, och på så sätt personligen delta i byggandet av en bättre värld. Vålgörenhet gör oss mer mänskliga, medan överdriven hamstring riskerar att göra oss mindre mänskliga och fångna i vår själviskhet. Vi kan och måste också beakta de strukturella aspekterna av vårt ekonomiska liv. Av detta skäl har jag under fastan i år, från den 26 till den 28 mars, kallat till ett möte i Assisi med unga ekonomer och entreprenörer, med målet att skapa en mer rättvis och inkluderande ekonomi. Som Kyrkans läroämbete ofta påpekat, utgör det politiska livet ett särskilt viktigt instrument för att främja det goda (jfr. påven Pius XI, *Tal till den Italienska Federationen för de Katolska universitetens studenter, 18 december 1927*). Detsamma gäller för ekonomin, som man också kan närma sig i samma evangeliska anda som i saligprisningarna.

Jag ber den allra saligaste jungfrun Maria att be att fastetiden må öppna våra hjärtan för att höra Guds kallelse till försoning, till att fästa vår blick på påskmysteriet, så att vi kan omvända oss och öppna oss för en uppriktig dialog med Gud. På det sättet kommer vi att bli vad Kristus bad sina lärjungar att vara: jordens salt och världens ljus (jfr. *Matt 5:13-14*).

Franciskus

Rom, i Lateranbasilikan, den 7 oktober 2019

Vår Fru av Rosenkransens högtid